

Etesi Deák László

Bánat

Fáklyával bújosom
lábad közén.
Elnyel, elemészt
ez a barlang.
Le-s föl járkálok,
kergült vadállat,
s bosszúm
csak szentképet talál.
Míg beszél a szemed,
a szád,
a barlang mélyén
árnyékom áll,
és vár.
Szemébe néznék.
Fehér köd tolul
közénk,
s már tudom:
soha, soha!
Kiürítem a kelyhet.
A szűz elefánt
vetéli kölykét,
mekeg az ördögpatás
kecske az égen.